

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 87
din 18.07.2007

privind soluționarea contestației formulate de
.....din localitatea, județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice
a județului Suceava sub nr.din 21.06.2007

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr.din 21.06.2007, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.din 21.06.2007, cu privire la contestația formulată de, având domiciliul fiscal în localitatea, nr., județul Suceava.

Societatea contestă procesul verbal încheiat la data de 17.05.2007 de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma delei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată respinsă la restituire.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. contestă modul de soluționare a Cererii înregistrată la Administrația Finanțelor Publice Suceava sub nr.din 25.04.2007, de restituire a taxei pe valoarea adăugată la import în sumă delei.

Contestatoarea susține că suma delei reprezintă taxă pe valoarea adăugată calculată de Biroul Vamal Suceava pentru bunurile importate definitiv, destinate exclusiv unor scopuri scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import, conform Legii nr. 571/2003, art. 142 alin. (1) lit d), modificată și completată, și O.M.F.P. nr. 2220/22.12.2006, Cap. VII, Secțiunea 1, art. 48, cu aplicare de la 1 ianuarie 2007.

De asemenea, menționează că a mai achitat TVA la import după data depunerii cererii de restituire, în sumă delei, pe care contestatoarea dorește să o anexeze valorii delei și să fie rezolvată în cadrul aceluiași dosar, în sensul restituirii sumei totale delei, achitată drept TVA la import.

Totodată, precizează că punctul de vedere al Autorității Naționale a Vămirilor, aplicat de Direcția Regională Vamală Iași și Biroul Vamal Suceava, este că operațiunile de import derulate, aprobate prin Decizia nr. 1/18.04.2007, eliberată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava potrivit O.M.F.P. nr. 492/2007, îndeplinesc condițiile stipulate în Legea nr. 571/2003 și prevederile O.M.F.P. nr. 2220/2006.

Contestatoarea susține că întrucât la cele opt importuri s-a acordat scutire definitivă de taxe vamale, în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 918/83, scutirea la TVA la import trebuia acordată automat, potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 142 alin. (1), lit. d), distribuirea gratuită a ajutoarelor umanitare pe care o face o organizație pe teritoriul României fiind în orice situație scutită de TVA.

De asemenea, menționează că organizația nu este înregistrată fiscal pentru scopuri de TVA.

II. Prin procesul verbal încheiat la data de 17.05.2007, organele de control din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava au stabilit că organizația nonprofit și de caritate nu are dreptul la restituirea taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, solicitată prin Cererea de restituire nr.din 25.04.2004.

Organele de control au constatat că organizația are aprobare pentru desfășurarea activității de import în condițiile art. 65 și 79 din Regulamentul CEE nr. 918/83 privind instituirea unui regim comunitar de scutiri de drepturi vamale, conform Deciziei nr. ... din 18.04.2007, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava.

Totodată, menționează că suma delei, din Cererea de restituire nr./25.04.2007, reprezintă TVA la import, calculată de Biroul Vamal Suceava pentru bunurile importate definitiv, destinate exclusiv unor scopuri din cele scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import, conform Legii nr. 571/2003, art. 42 alin. (1) lit. d) și OMFP nr. 2220/22.12.2006, Cap. VII, Secțiunea 1, art. 48, cu aplicare de la 1 ianuarie 2007, achitată de , cu OPT nr. ... din 18.04.2007.

Organele de control consideră că nu este îndeplinită procedura de restituire a taxei pe valoarea adăugată la import deoarece până la 31.12.2006, conform Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 143 alin. (1) lit. l), completată cu prevederile OMFP nr. 141/2004, pentru livrările de bunuri acordate de organizații nonprofit și de caritate din străinătate, scutirea de TVA putea fi realizată prin restituire, iar soluționarea cererilor de restituire se efectua pe baza documentației prevăzute la alin. (4) din OMFP nr. 141/2004 și a verificărilor efectuate de organele de control fiscal.

Organele de control menționează că Legea nr. 343 din 17.07.2006 aduce o serie de modificări codului fiscal, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2007, în sensul că lit. 1) a art. 143 din codul fiscal a fost abrogată. OMFP nr.

141/2004 , care a aprobat Normele privind aplicarea scutirii de TVA, prevăzută la art. 143 alin. 1) lit. 1) din Legea nr. 571/2003 nu mai poate fi aplicat pentru operațiunile derulate după 1 ianuarie 2007.

De asemenea, prin procesul verbal contestat se precizează că OMFP nr. 2220 din 22 decembrie 2006, pentru aprobarea Normelor privind restituirea de la plata taxei pe valoarea adăugată și a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. d) și art. 199 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizează la Cap. VII, Secțiunea 1, art. 48, alin. 1, lit. a că „următoarele bunuri sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import:

a) bunurile de strictă necesitate obținute gratuit, importate de organizațiile de stat sau alte organizații cu caracter caritabil sau filantropic, autorizate de Ministerul Finanțelor Publice prin unitățile sale teritoriale să beneficieze de o astfel de scutare, cu scopul de a fi distribuite persoanelor nevoiașe.”

Totodată, organele de control menționează că actul normativ prevede clar ce bunuri sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import, dar nu se stipulează că această scutare se realizează prin modalitatea de restituire la import a sumelor plătite în vamă.

Prin procesul verbal contestat se constată că organizația nonprofit și de caritate nu are dreptul la restituirea taxei pe valoarea adăugată solicitată la import, în sumă delei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma delei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra taxei pe valoarea adăugată respinsă la rambursare prin proces verbal, în condițiile în care, pe de o parte, organele fiscale din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava nu aveau competența necesară, întrucât taxa pe valoarea adăugată la import este administrată de organele vamale, iar, pe de altă parte, pentru restituirea sumelor de la bugetul de stat se emite decizie de restituire.

În fapt, organele de control din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava, prin procesul verbal încheiat la data de 17.05.2007, au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, solicitată de prin Cererea de restituire a taxei pe valoarea adăugată la import, nr.din 25.04.2004.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 179 din Ordonanță Guvernului nr. 92 / 2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 500.000 lei (RON), se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere.

Potrivit **art. 83 din Ordonanță Guvernului nr. 92 / 2003**, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

„(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazurile în care impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată.”

La **art. 86** din același act normativ se revede că:

„Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;”

În ceea ce privește procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget sunt aplicabile prevederile Ordinului nr. 1899 / 2004, unde, în anexa 1, se prevăd următoarele:

„2. Restituirea se efectuează la cererea contribuabilului, în termen de 45 de zile de la data depunerii și înregistrării acesteia la organul fiscal căruia îi revine competența de administrare a creanțelor bugetare, potrivit prevederilor art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, denumit în continuare organul fiscal competent.[...]

4. (1) După primirea cererii de restituire organul fiscal competent va efectua verificarea acesteia, a documentației anexate și a datelor din evidența pe plătitori. 2) Pentru restituirea diferenței de sumă rămasă după efectuarea compensării, în condițiile legii, organul fiscal competent va întocmi în 3 exemplare decizia de restituire, conform modelului prezentat în anexa care face parte integrantă din prezenta procedură. Decizia de restituire se aprobă de conducătorul unității fiscale.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că în cazul soluționării cererilor de restituire a sumelor de la bugetul de stat se emite decizie de restituire de către organul fiscal ce are competență de administrare a creanței respective, decizie care, așa cum prevede art. 179 din Ordonanță Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este susceptibilă de a fi contestată.

Astfel că, procesul verbal nu reprezintă un act administrativ fiscal prin care să fie respinse la restituire sume de la bugetul de stat și care să fie susceptibil de a fi contestat.

Din textele de lege menționate se reține că în situația cererilor de rambursare a sumelor de la buget se emite decizie de restituire, de către organul fiscal ce are competența în administrarea creanțelor bugetare respective.

Potrivit pct. 12.9 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 /2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, „În situația în care obligațiile bugetare se stabilesc pe bază de raport de inspecție fiscală sau proces-verbal, încheiate conform art. 105 alin. (2) și art. 106 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, se va pronunța soluția de anulare a măsurilor stabilite suplimentar, urmând ca respectivele constatări să fie valorificate la emiterea actului administrativ fiscal, conform legii.”

În ceea ce privește competența în administrarea impozitelor și taxelor, la **art. 32 din Ordonanță Guvernului nr. 92 / 2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevăd următoarele:

„Competența generală

(1) Organele fiscale au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului și emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale în materie fiscală.

(2) În cazul impozitului pe venit, prin hotărâre a Guvernului se poate stabili altă competență specială de administrare.

(3) Impozitele, taxele și alte sume care se datorează, potrivit legii, în vamă sunt administrate de către organele vamale.”

Prin Procesul verbal încheiat la data de 17.05.2007, *Capitolul III – Constatări fiscale referitoare la TVA la import*, în urma analizării cererii de restituire a taxei pe valoare adăugată la import, organele de control au constatat că „*organizația nonprofit și de caritate nu are dreptul de restituire a sumei TVA la import solicitate (TVA plătită în vamă)*”.

Fiind vorba de o taxă pe valoarea adăugată la import, organele fiscale din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava nu aveau competență în soluționarea acestei cereri, competența aparținând organelor vamale.

Conform dispozițiilor **art. 183 alin. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

„(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Potrivit pct. 9.4 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 /2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, **„Excepțiile de fond în procedura de soluționare a contestațiilor pot fi următoarele: necompetența organului care a încheiat actul contestat, prescripția, excepția prevăzută de art. 102 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, republicat, autoritatea de lucru judecat etc.”**

Având în vedere că administrarea impozitelor și taxelor datorate în vamă este de competența organelor vamale și ținând cont de faptul că procesul verbal nu reprezintă un act administrativ susceptibil de a fi contestat prin care să fie respinse la restituire sume de la bugetul de stat, organul de soluționare nu va proceda la analiza pe fond a cauzei, iar măsura de neadmitere la restituire a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită prin procesul verbal încheiat la data de 17.05.2007, va fi anulată, organele fiscale urmând a proceda conform celor reținute în prezenta decizie și prevederile legale în materie.

În ceea ce privește solicitarea contestatoarei de a fi rezolvată și TVA la import în sumă delei, organele de control vor analiza și vor da răspuns contestatoarei, conform prevederilor legale.

Potrivit pct. 9.8 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 /2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, „În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia.”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 32, 83, 86, 179 și 183 alin. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct. 9.4, 9.8 și 12.9 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 /2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și prevederile Ordinul nr. 1899 / 2004 privind procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, se:

D E C I D E:

- **Anularea** procesului verbal încheiat la data de 17.05.2005 privind respingerea la restituire a taxei pe valoarea adăugată la import în sumă delei, urmând ca organul emitent al actului atacat să analizeze competența în soluționarea cererii contribuabilului și să procedeze conform celor reținute în prezenta decizie și prevederilor legale în materie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

PROCEDURĂ – Obligații bugetare stabilite prin proces verbal și nu prin decizie de impunere

- Art. 83 din Ordonanță Guvernului nr. 92 / 2003, privind Codul de procedură fiscală
- pct. 12.9 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 /2005